

РЕШЕНИЕ № 141

гр. Перник, 19. 08. 2010 год.

В И М Е Т О Н А НАРОДА

Административен съд-Перник, в публично заседание на двадесет и втори юли две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при **секретаря А.М.**, в присъствието на **прокурор Цветков**, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 293 по описа за 2010 г.** на Административен съд, гр. Перник., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 1 от Административно процесуалния кодекс (АПК) , във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ЗКВВООБ).

Образувано е по **жалба на И.Г.Д., с ЕГН ***** **** срещу заповед № 241/ 13. 04. 2010 г. на Началника на Второ районно управление на Областна Дирекция на МВР - гр. Перник. Със заповедта е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие и е отнето разрешение, образец № 3 РК 0203926 за носене на пистолет " 43 75", кал. 9x19 № Г 0521 издадено на жалбоподателя. Заедно с отнемане на разрешението е разпоредено и отнемане на оръжието, за което то е издадено, като е указано иззетото оръжие да се съхранява по реда на чл. 17, ал. 1 от ЗКВВООБ във Второ РУ на МВР - Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, поради неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК. Твърди се, че е издадена в несъответствие с разпоредбата на чл. 146, т. 5 от АПК.

Ответникът по жалбата- Началникът на Второ РУ при Областна дирекция на МВР, гр. Перник, поддържа становище за необоснованост на жалбата. В подробен писмен отговор мотивира неоснователност на твърденията на жалбоподателя относно датирането на заповедта, както и необоснованост на твърдението по отношение на несъответствие с целта на ЗКВВООБ.

Представителят на Окръжна прокуратура, гр. Перник дава заключение, че заповедта следва да остане в сила.

Административен съд, гр. Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя И.Г.Д. с вх.№ 7647/27. 10. 2009 г, заявено по реда на чл. 44, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗКВВООБ, за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие пистолет " 43 75", кал. 9x19, № Р 0521.

Жалбоподателят е притежавал разрешение за носене и съхраняване на гореописаното оръжие, чийто срок е изтекъл. Съгласно чл. 5, ал. 1 от ППЗКВВООБ, разрешенията за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие се издават за срок от три години. Разрешенията могат да се подновяват за сроковете за които се и издават, като документите за подновяване се представят в определен срок, преди изтичане на срока на разрешението. Такова искане пред административния орган не е правено. С изтичане на срока правното действие на разрешението се прекратява, и правото на адресата на акта се погасява. Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това.

Разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост. Обосноваването на необходимост от носенето и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаване на разрешение за дейностите по закона е наличието на **доказана необходимост**. В искането и приложените към него документи следва да се съдържат конкретни факти и обстоятелства, респективно - аргументи, които да налагат извод относно необходимостта лицето да притежава огнестрелно оръжие. Не е достатъчно лицето само да твърди такава необходимост, а да обоснове същата предвид изричната разпоредба на чл. 41, ал. 2 ППЗКВВООБ. Законът е възложил в тежест на лицето, подало заявлението, да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него.

В искането на И.Д. е посочено, че оръжието е за самоотбрана, тъй като лицето работи като закупчик във фирма и носи у себе си големи парични суми. От трудов договор приложен по делото е видно, че лицето работи като охранител.

Административният орган, отказал издаването на разрешение е приел, че представените в административното производство доказателства са недостатъчни и необходимостта от разрешение за носене и съхранение на оръжие е недоказана. Обстоятелството, че заявителят е представил изброените в чл. 41, ал. 2 ППЗКВВООБ документи е ирелевантно за законосъобразността на оспорения отказ. Представянето на описаните документи е въведено като формално изискване за депозиране на искането за издаване на разрешение за боравене с огнестрелно оръжие, но те не съставляват доказателства за необходимостта от снабдяване с оръжие, тъй като са относими единствено към преценката на персоналната пригодност на заявителя да упражнява претендираното право.

В жалбата се поддържа твърдение за липса на реквизити на акта по чл. 59, ал. 2 от АПК - липса на дата до подписа на органа, издал оспорваната заповед. Това обстоятелство според процесуалния представител на жалбоподателя, е от значение за начало на срока за съобщаване на издадения акт и неписването му е съществено нарушение, което е основание акта да бъде отменен. Твърденията се основават на правилата на Единната държавна система за деловодство и Методическите указания за приложението им. Решаващият състав намира, че описания в жалбата пропуск не може да повлияе върху законосъобразността на отказа. Датата е от значение за началото на броенето на сроковете относно съобщаването на акта и неговото обжалване. А правото на обжалване възниква от момента на съобщаване на акта. И въпреки, че законът указва тридневен срок за съобщаване на акта, а в случая периодът е по-голям, това не е съществен процесуален порок, поради факта, че така указания срок по чл. 61 от АПК е инструктивен. В тежест на административния орган е да докаже, че актът е бил съобщен на лицето и доказателства за това се намират в приложената по делото и

приета като годно доказателство заповед. Видно е кога жалба о подателят е бил уведомен за издадения акт, което е удостоверил с подписа си и не е нарушено правото му на защита.

Административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при наличие на законоустановените, материалноправни предпоставки за това. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

В докладната записка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществяването от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВВОВ и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена. С оглед на гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, изр. последно от АПК, Административен съд, гр. Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.Г.Д. с ЕГН *****,*** срещу заповед № 241/13. 04. 2010 г. на Началника на Второ районно управление на Областна Дирекция на МВР - гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

/

СЪДИЯ:п

/